

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Június' 22-dikén 1821.

Portugallia.

A' nyomtatási szabadsággal való visszaélést tárgyazó törvényjavallás felett való tanácskozások és heves vetekedések több üléseit elfoglalták a' Cortesek' gyűlésének, 's végre Május' 22-dik napján egészen elvégződtek. Nevezetes vetekedéseknek tárgyakul szolgáltak az itt következő pontok: — A' 4-dik Czikkelynek foglalata 's' lévén: —

„A' ki, akár ki legyen az, a' nyomtatási szabadsággal, az előbbeni Czikkelyben kifejeztetett módokon vissza-él, az az; 1)szor, a' népet egyenesen támodásra ingerli; 2)szor, a' Constitúciós systemát megtámodja; 3)szor, a' Cortesek' gyűlését, avvagy a' Végrehajtó Hatalom' Fejét mocskolódással illeti, az ilyen bűnösnek büntetése legalább hat hónapi 's' legfeljebb öt esztendei, erőltetett munkával öszszekötötteti fogság, 's' legalább 60,000, 's' legfeljebb 600,000 Reesekből álló birságfizetés legyen“ — több tagok erre olly ellenvetéseket tettek: hogy eszszerént a' bűntetésnek több esetekben semmi mérséklete nem lenne a' bűntételekhez, hogy barbarusokhoz illő lenne az Irókat öt esztendeig tartó, erőltetett munkára, kárhoztatni; 's' hogy ezen büntetés, olly tudósokra nézve, kik nem szoktak kemény munkához, igen nagy lenne, 's' gyakori önkéntvaló magok meggyilkolására is alkalmatosságot szolgáltatna. — Csak az ezen egy Czikkely felett való vetekedések több üléseket foglaltak-el — 's' a' jóvallott törvény a' nyom-

tatási szabadsággal való legnagyobb visszaélést úgy határozottatott meg: „Hogy annak legnagyobb büntetése, a' ki a' népet támodásra ingerli, minden hivataljaitól való megfosztatás, öt esztendeig tartó fogság, és 600,000 Reesekből álló birságfizetés legyen. A' több ezen Czikkelybe tartozó büntetések olly módon határozottak meg lefelé; hogy az olly tulajdonságú bűnösöknek büntetése legalább három hónapi fogság és 1000 Reesekből álló birságfizetés légyen.

A' 9-dik Czikkely felett való vetekedések is több üléseket foglaltak-el. Ezen Czikkely az olly irások' szerzőjinek megbüntetetését tárgyazza, mellyek által a' Religió megtámodtatik. Végezetre olly kifejezésekbe foglaltatva állapítottatott meg a' dolog: „Azok, kik a' Dogma ellen irnak, egy esztendei fogságra és 50,000 Reesekből álló birságfizetésre ítéltetnek. A' Biztosságra bizattatik, hogy ezen legfőbb büntetésnek az olly nemű bűnökre nézve való kissebb grádicsait meghatározza: azt azonban principiumul tévén, hogy az ezen Czikkelyben kifejeztetett büntételért egy Papot is meg ne foszszon se' titulusától, se' méltóságától, se' jövedelméitől.

A' 13-dik Czikkelynek foglalata anyiban áll, hogy az olly Iró, a' ki a' jó erkölcsöket, vagy a' törvények által megtiltatott cselekedeteknek védelmezése, avvagy síkamló 's' illetlen irásoknak kiadása által megsérti, 5000-tal fogva 50,000-rig való Reesekből álló birságbüntetést fi-

zessen 's tiz naptól fogva három hónapig tartó fogságot szenvedjen. — Ezen Czikkelynek ezen kifejezése: „a Törvények által, hosszas vetekedésekre szolgáltatott alkalmatosságot. Némelyek ezt: „a Közönséges Morál“ — mások ezt: „a Keresztényen Morál“ által — akarták helyybe tétetni. De nem fogadtatott el jóvallásuk.

A' 14-dik és 15-dik Czikkelyekben a' Rágalmazás és Gyalázás' minémüségeli magyaráztatnak meg, a' mellyekről való ideák a' Francia törvényes könyvből kölcsönözötték, azzal a' különbséggel, hogy ha valamely irás által valaki a' maga polgártársai előtt gyűlölségesse vagy megvetetetté tétetik, e' csak mocskolódási bűnnek mondatik, 's az illy bűnök ellen határozott büntetések, húsz napi fogságtól fogva húsz hónapokig és 10,000 Reestől fogva 300,000 Reesig határozottak. (*)

A' 16-dik Czikkely illy megjegyzésre méltó kifejezésekkel volt a' jóvallásban feltétetve: „Az olly Iró, ki a' bünt, mellyet ő írása által tett, 's ezen bűn valamely Státusbüntételt, vagy olly bünt tárgyz, a' melly valamely Státustisztnek a' maga hatalmával való visszaélést tárgyzza, ha megbizonyithatja az Iró, hogy ezen tisztt ezt a' bünt elkövette, úgy az Iró minden büntetéstől szabad. Hasonlóképpen szabad úgy is a' büntetéstől az Iró, ha a' bűnös cselekedet, mellyel ő ezen tisztviselőt vádolta, valamely előbbeni Ítélet-tétel által megmúttatott.“ — Azonban ezen Czikkely is így erőssített meg, 's csak ezen kifejezések tétettek utánna: „És ha a' cselekedet olyan, hogy a' közönséget érdekli.“

A' több következő Czikkelyek a' Nyomtatási Szabadságot Oltalmazó Itélőszék et illeti. Ez öt tagokból áll, kik a' Cortesek' gyűlése által neveztetnek ki. Ezen Itélőszéknek foglalata

tossága abban áll, hogy a' nyomtatási szabadságot illető törvény' Czikkelyeinek be teltetetéssekre vigyázzon, 's a' felsőbb erőknek az Irók 's Nyomtatók ellen elkövetethető visszaéléseiket a' Cortesek' gyűlésének bejelentse.

Egy Czikkelye ezen törvénynek, a' melly illy kifejezésekből állott: „Minden Iró, ki a' maga Irását az Oltalmazó Itélőszék által helybehagyattatta, minden büntetéstől szabad legyen“ — azért vettett vissza, hogy önn' kényt és a' Censúrának valamely nemét látták lenni benne a' Cortesek.

(*) 1000 Rees teszen Conv. pénzben 2 forintot, 21 és $\frac{1}{2}$ krajczárt.

Francia Ország.

Folytatása az Oberster Fabvier kikérdeztetésének a' Pairkamara előtt: —

Caron: „Ez úgy történhetett, mint más izben ugyancsak Colmárnál, a' hol egy Strázsamestert is el akartak a' nevemben csábitani.“ — Először: „Isméri-é az Ur a' többi s emellyeket, a' kik Colmárnál a' vadászaton az Urral együtt voltak?“ — Fabvier: „Kettőt esmerek; de a' titkos fogságbeli kikérdeztetésemkor nem neveztem meg őket, 's jónak tartom, most is élhalgatni az ő neveket. Ők tisztviselők, 's példák vagynak reá, hogy tisztviselőket csak azért is kitettek hivataljokból, hogy valamely criminalis perben a' nevek előfordúlt. Nekem egész bizodalmam van az ezen kamarában ülő Pairek' részrehajlás nélkülvalóságához, de nincsen illy bizodalmam azoknak igazságosságához, kik a' Kormány mellett ülnek. — Először: „Ezen kamara nem sürgeti a' névnek kijelentését. Hogyan jutott az Ur a' Dumoulinnel való esmerettségre.“ — Fabvier: „Engem egy barátom ajánlott vala Henri Urrnak Párisban. Ezzel a' Rossignol hávéházában

találkoztam. Oda Dumoulin is belépett. Ott Henri Ur, véle megismeretett, mint egy olly emberrel, kit a' Börsebeli spekulációk, az ő felettébb nagy veszteséiért nagyon híressé tettek vala. Az éppen akkor felfedeztetett özszeesküvésről kezdünk beszélgetni. Dumoulin azt mondta, hogy ő nem sokat tud ezen dologról, hanem megismeret engem egy tisztel, a' ki nékem affelől többet beszélhet, 's még azon napnak estvéjén özszeetalálkoztunk Berárdal (ki a' Vádoltattak közt ül) a' Sz. Marton piacznán. Én itt láttam Berárdot legelőször. Én mind ez ideig halgattam felőlle, azért, hogy olly dolgot, a' melly egy Batalion Kommandánsra nézve illy gyalázatos, nem akartam egész Európa' szeméi elejébe terjeszteni: de már most, mi-nekutánna megtudtam, hogy Berárd maga kívánt volt véllem találkozni, és hogy ő a' tiszti karok' dolgában néhány napokig foglalatoskodott, már most mondom, felfedezem az egész dolgot: Látván Berárd, hogy én az ő beszédének, melyben magát affelől, hogy a' Legiók, a' Testörző seregk, 's Páris külső városai micsoda indulattal volnának, kifejezte, nem nagyon hiszek, jobban kibocsátkozott az özszeesküvés minéműségére. Én néki így feleltem: „Által nem láthatom, hogy józan okossággal bíró emberek, ha mindjárt volnának is némelly seregk, a' kik véllek tartani akar-nak, azt reménlhetik, hogy támodást gerjeszthetnek, a' nélkül, hogy a' több seregk nékiek ellout ne álljanak.“ Berárd úgy felelt, hogy ötet valóban illy remén-ség táplálja, azt is szavaihoz adván, hogy Marschal Marmont is az Özszeesküvés tagja közt volna. Azt mondván én, hogy ezt lehetetlenségnek tartom, úgy felelt: hogy ő többet tud a' dologról, mint én. Tisztek és köz katonák békételemek; csak egy lobbanás kívántatik 's mindenek ma-

gokban folyni fognak 's t. Minthogy Berárd a' maga felfedezéseit a' Policziánál már Augustus' 20-dikán megtette 's megígérte vala, hogy az Özszeesküvésnek minden fejeit kikeresi, innen által lehet látni: hogy mi czállal beszélit nékem néhány napokkal későbbre ehképpen. — Előülő: „Tettek-é az Urnak a' Berárdal való másodikszeri találkozásra nézve ajánlást?“ — Fabvier: „Valaki hozzám jövé, azt kérdezte: hogy akarom-é Berárdot látni? Én úgy feleltem: hogy nem akarom; nem is kívánok néki semmi tudósítást lenni: hanem, ha ő maga akar töllem tanácsot kérdeni, az én vélekedésem ez leszén: hogy egy Batalion Kommandáns, parancsolat nélkül nem munkálkodhatik; és hogy ő, azon határozásai közzül, mellyeket nékem ki nyilatkoztatott, egygyet is meg nem tart-hat ezen kívül: hogy fegyvertelen polgá-rokra tüzet ne adasson. A' személy, ki hozzám jött vala, szavaimban megegyezni láttatott; kezem' megszorította, 's azzal töllem elvált. — Előülő: „Az Ur az elő-re kikérdező Biztosság előtt nem akarta kimondani, hogy ki volt ez a' közbenjáró személy; még most se' akarja-é az Ur ezt megnevezni? — Fabvier: „Töllem csak a' kívántatott, hogy Berárdal találkozzak, 's hogy egy bilétben irjam-meg, hol és mikor akarok véle találkozni. Én sem azt sem ezt nem tellyesitettem. Tehát nem szükség-es; hogy a' közbenjáró személyt meg-nevezzem. — Az Előülő, Dumoulinhez: „Miért nem mondott volt az Ur az első kikérdeztetéskor vala, it a' hármak, (a' maga, Berárd, és Oberster Fabvier) közt történt beszélgetésről?“ — Dumoulin: „Én azt nem tudtam, hogy Berárd úgy cselekszik, mint a' Policzia nyomozója; Berárd volt az, a' ki engem' arra kért, hogy ötet Fabvierrel, mint a' ki eránt Mar-schal Marmont belső bizodalommal visel-

tetik, esmertessem-meg.“ — Berard erre felszollalván, mindeneknek ellene mondott, így szollván: „Kivánnám, hogy egy harapófogót hozzanak, 's annak, a' ki hazudott, a' nyelvét kihuzzák.“ — Fabvier, Nantilról kérdezősködven tölle az Elölülő, így beszélt: „Nantil ez én patriotám; egy részint tanulását is én kormányoztam; azután mind útozásban foglalatoskodván, én ötet 1818-tól fogva nem láttam, 1820-ban találkoztunk ismét egygyütt; ő, Junius' 5-dikén estvéli 7 órákor hozzám jöven, zavaros elmét jelentő ábrázattal jelentette, hogy olly parancsolatot kapott volna, hogy a' Legiójával mennyen-ki az Elyseum' mezejére, 's azt tudakozta tőlem, hogy mit gondolok ezen dologról? — Én így feleltem: „Ha reám azt biznák, hogy a' tolongókat szélyvel oszlassam, én őket meghívás által próbálnám a' szélyeloszlásra reá venni, de fegyvertelen népre tüzet soha nem adatnék. Egyebet mindent elpróbálnék, és inkább kardomat a' piacon mindenek előtt ketté törném, 's hivatalomtól búcsút vennék. Julius' végén még egyszer láttam Nantilt; ő 300 Frankot kért tőlem, 's én adtam néki. Az óta ismét nem láttuk egymást. — Peyronnet, a' Közönséges Prokurátor nagyon noगतván Fabviert, hogy mondja-meg: ki volt köztte és Berard között a' közbenjáró személy, Fabvier így felelt: „Ezen személynek nállam tett nyilatkoztatásai felettébb határozatlanok valának. Én ellenvetéseket tettem néki; ő ezeket helybe hagyni látatott: illetöde megszoritotta kezemét. Én ezen kézszorításra bizonynyal nem fogom néki azzal felelni, hogy ötet olly veszedelmekre ki tegyem, mellyeknek minémüségét magam is el nem láthatom. Talám maga meg fogja magát nevezni, ha ezen perlekedési vetekedéseket olvasándja. Addig el fogom nevét halgatni, mint

a' Henri' nevét is elhalgattam volt, míg ötet valami történet ezen Itélőszék előtt fel nem fedezte. Ha én, mikor még az ő büzös társoknak lenni tartattam, önn' személyem' bátorságát, egy más idegen jóvának feláldozhattam, most midön már a' vád alól feloldoztatva vagyok, bizonynyal nincsen reá szükség, hogy kevesebbet cselekedjek. Az én határozásom keményen áll a' becsület' és kötelesség' viaskodássok' helyén.“ — Látván a' Prokurátor, hogy nem érheti el czélzását, kérte az Elölülöt, hogy zárja-be az ülést, 's fenntartotta magának, hogy a' közelébi ülésben meg fogja kívánni, hogy a' törvényeknek ereje tellyesen megtartatassék az olly tanukra nézve, kik az igazságot nem akarják egészszen kimondani. —

Junius' 1-ső napján legelőbb azon kezdette a' Pairek' kamarája' Elölülője a' munkát, hogy kinyilatkoztatta: hogy Oberster Fabvier a' maga' tegnapi beszédje által több tiszteket, mint különösen Berardot, zavarodásba vont, 's azonban más felöl beszédének minden hitelességét elvette az által, hogy azon személyt, a' kit kettőjök közt közbenjárónak mond lenni, nem akarta megnevezni. — Fabvier: „A' valóság az én beszédem miatt fel nem fordított. A' Berard' vallástétele 's az ő biléje, melly által azt kívánta, hogy egygyütt találkozzunk — mind valóságok. De ha megnevezném is én ezen személyt, ki kezeskedik nékem azért, hogy ezen Fő Itélőszék elhiszi azt, ha én erőssitem, hogy ezen személy szíve szerént megbánta cselekedését. Én ötet meg nem neveztem, 's meg se nevezem soha. — Berard ezen beszélgetések közt állandóan tagadta, hogy valaha valakit Oberster Fabvierhez küldött volna. Az Elölülő tovább is iparkodott, de sikeretlenül, hogy kivehesse Fabvierből: hogy ki volt az a' személy, a' kit

Berard hozzá küldött. — A' Közönséges Prokurátor: „Oberster Fabvier tartozik minden kifogás és halogatás nélkül megmondani: hogy ki volt ezen személy? — Fabvier: „En erre minden kifogás és halogatás nélkül azt felelem: hogy ezen személyt meg nem nevezem.“ — A' Prokurátor: „Nem kéntelen-e az Ország' első Itélőszéke ezen megátalkodásban egy vérszomjúzást megbántást szemlélni?“ — Fabvier: „Éppen azért, hogy ez az Ország' első Itélőszéke, vagyok én megnyúgott elmével azon magyarázat eránt, mellyet ő az én halgatásomnak ad. Maga a' Prokurátor Ur is azt mondá tegnap, hogy, mint ember, nem volna idegen attól, hogy halgatásomat helybehagyja. En úgy itélek, hogy ezen nemes Birák, minekutánna tisztí ruhájokat letették, nem fogják töllem megtagadni becsületjeket.“ — Prokurátor: „A' tanú, mikor megesküszik, arra szokott megeskünni, hogy az igazságot egészen kimondja. Ezen tanú halgat, pedig egy dolog eránt tudósítást tehetne. Az embernek esküvését megszegni, annyi, mint a' becsületről lemondani, magát gyaláztatni. Tanú! mi intünk tégedet, kérésünk által kényszerítünk, a' becsület nevében tanácsoljuk néked, szakaszd félbe ezen bűnös halgatást!“ — Fabvier: „Az Ur nékem gyaláztatról beszéll; az ember csak magaviselete által teszi magát gyaláztatossá. En felhordom egész életem' történetét, s ezen nemes Itélőbirákra bizom, hogy arról ítéletet tegyenek. Hanem a' mi azokat a' principiumokat illeti, mellyek által az én cselekedeteimnek a' Prokurátor Ur szerént vezérlődnie kellene, ezen tekintetben engedje meg a' Prokurátor Ur, hogy másutt kérjek tanácsot magamnak. Mint katona s mint polgár, tudom én, mi a' becsület, s éppen azért, hogy tudom, halgatok.“ — A' Prokurátor ekkor azt mon-

dotta, hogy az efféle göromba illetlenségért szükséges leszen a' törvényeknek határozásaihoz folyamodni, melyre nézve azt kívánta, hogy Fabvierre, mint tanúra, alkalmaztassák reá a' Criminalis elintézésék könyvének 80 és 355-ik Czikkelyeit. — Fabvier a' Pairek' belátására, bölcsességére, s lelkiismeretességére apelálván, így beszéllt: „Minekélötte, mint tanú, ide elé állottam, vádoltatott voltam. Akkor könnyen megnevezhettem volna azon személyt, kinek neve töllem kérdezett, s ezen felfedezés akkor a' magam tulajdon bátorságomra nézve nagyon hasznos lehetett volna. Arra határoztam magam, hogy nem cselekszem; ön' hasznomat feláldoztam azért, hogy idegennek szolgáljak, s kitettem magamat ezen veszedelmes lépés' minden következtéseinek. Ha olly környülállások között így cselekedtem, által lehet látni, hogy arra fontos tekinteteim voltak. Mikor titkos fogásban voltam, nem mondtam meg ki légyen az a' személy, a' ki Dumoulinnel megesküdtetett. Az olta történetből megtudta ezen nemes Itélőszék, hogy ezen személy Henri Ur volt légyen, s ötet kikerdeztvén által látta, hogy én az ő nevét nem azért halgattam volt el, mint ha attól félttem volna, hogy ötet galibába vonom, vagy az ő vallástéttelei ezen özszeesküvésnek nagy világosságot fognak adni. Így történt a' dolog a' Berard által hozzám küldetett személyre nézve is. Ezen személy valósággal meghívott engem a' Berardal való özszejövetelre; de az özszejövetelből semmi se' lett; az is való, hogy nékem ő az özszeesküvésről némelly ideákat tudtomra adott, de a' mellyek meghatározatlanok voltak s nem is lett semmi következtetés; és ő szavaimról meggyőződve ment ki szobámból, s megígérte, hogy Berardal is közli néki tett megjegyzéseit.

met. Mi szükség volna tehát azt a személyt megnevezni, a' ki olly dolgokról beszélt, a' mellyek akkor mindjárt megmásokoltattak. Szükséges-é az, hogy én ötöt fecsegés által olly veszedelmeknek kitegyem, mellyek ötöt talám ezen köfalakon kívül is érdekelhetnék? Még ma reggel is tanácslották nékem, hogy ezen bajból legkönnyebben kimentem magamat, ha azt fogom mondani, hogy elfelejtetem ezen személynek nevét. De én nem vettem magamat arra, hogy hazudjak. Én esmerem ezen személyt; jól jut eszembe a neve is: de még is halgatok; mert eszemben forgatom, hogy a' polgári társaságokban olly törvényes köteleességek is találtnak némelykor, mellyekkel a' természeti érzékenységek s a' becsület tanácsai ellenkeznek. Ezek Nemes Urak az én halgatásra való indító okaim. Én alája adom magamat ezen Fő Itélőszék határozásának, s mély-tisztelettel elvárom annak végzését. Akár melly sors érjen is engem, még is megújítom a' mit már egyszer megmondtam: hogy, ha engem a' törvényeknek nemes organumai; míg ezen karakterrel felruházttatva vagynak, megítélnék is, azután, hogy ezen tisztí ruházatjokat levetették, bizonynyal nem fogják töllem azon becsületet megtagadni, mellyet én megérdemlenni mindenkor iparkodtam." — Azután magánosan tanácskozott valami két óráig a' kamara, s végre olly ítéletet mondott-ki: Hogy (Oberster) Fabvier Károly az Elintézési Criminalis könyvnek 80-dik, 304-dik, és 305-dik Czikkellyei szerint, azért, hogy mint Tanú, valamelly dologról, melly felől megvallotta, hogy azt tudja, nyilatkoztatást tenni nem akart, 100 (Száz) Frankból álló birsággizetésre ítélteik. — Azután tovább folytatták a' tanúk kikérdezését.

A' Követek' kamarájának utóbbi ülésében nagyobbadon a' Financziái törvény lévén a' vetekedések tárgya, olly indulatos öszszeszollalkozások fordultak elé az ellenkező részek között, a' mellyek igen elevenen a' Girondisták s a' Hegy közt, hajdan, életre halálra folytatottatott veszedéseket juttatták a' halgatók' eszébe. Kiválthéppen a' Pecsétörző Minister Deserre adott Junius' 5-dikén egy illy heves veszedésre alkalmatosságot, ezen szavak által: „Ha én (ezen szavak a' bal oldalhoz, a' Liberálisokhoz vagynak intéztve), az Urak' principiumait fejtelenségrecézőknak mondtam lenni: köteleességemnek s Királyomnak tartoztam velle." — A' Minister után Benjamin Constant beszélt s így végezte szavait: „Mi hát eszszerént Öszszeesküdttek vagynak?" — Ugy van! Ugy van! Ugy van! — illy felelet hangzott a' jobb oldalról. — Erre Perrier Casimir nagy hevességgel így kiáltozott: „Ki köztünk az Öszszeesküvés tagja? mondjátok-meg. Nyilatkoztassátok-ki magatokat. Mondjátok-ki egyenesen: „Öszszeesküdtetek vagynak-é, vagy nem? — Azok, azok, azok vagytok — ismét ezen kiáltások hallattattak feleletül a' jobb oldalról. — Sokáig illy villongással folyt a' tanácskozás.

Hasonló heveskedések fordultak elé ugyan ezen kamarának Jun. 7-dikén tartott ülésében. Az ülést azon a' törvényjovalláson nyitotta-ki a' Belső Minister, hogy a' Journálokra és egyéb periodicus irásokra nézve tavaly Márczius' 31-dikén hozott törvény, melly szerint azokat Censúra nélkül azólta nem szabad kiadni, még az 1821-dik esztendőbeli gyűlésnek végéig ezen állapotban hagyattassék. Azután ismét a' Financzia' dolgát illető törvény felett való vetekedések kerülvén elé, Bignon nevű képviselő nagyon

hevés kifejezésekre fokadott a' külső dolgokra ügyelő Ministérium ellen, annak, kiváltképpen a' Franczia Országgal szomszédos Országokban folyt történetekre nézve kimutatott magaviseletéért. A' Bignon beszédére a' külső Minister Pasquier felelt, 's beszédje által nagyon megnyerte valamint a' jobb oldalon ülő (Royalista) képviselőknél, úgy a' közép pont egy részének megelégedését is, így szollván egyebek között: „A' Királyi Országlószék Királyi Országlószék akar lenni; a' Revolúciót nem akarja elősegíteni; nem hiszi azt, hogy a' Revolúciók valami jót állithassanak-fel; a' Franczia Országlószék azt hiszi, hogy változásoknak, minden Státusokban, csak azon embereknek tapasztalásaik által kell tétetődni, a' kik a' fő kormányozás mellett ülnek; a' Franczia Országlószék' ohajtása mindenkor a' leszen, hogy mind azok az emberek, a' kik kormányoztatnak, ezen igazságot jól megértsék: hanem az a' gondolat is mindenkor a' Királyi Országlószék' szemei előtt és elméjében fog forogni, hogy a' támadások, kiváltképpen pedig a' katonai támadások, a' legnagyobb ostorok mind azok között, mellyek az emberiséget érdekelhetik. Az armádák' kötelessége az, hogy engedelmességgel szolgáljanak, etc.

Német Ország.

Az Acheni Ujság jelenti, hogy azon némelly Ujságleveléken közönségesse tétett dologról, hogy a' Prusszus Király útjában, mellyet ezen nyáron a' Rénusi vidékeken tenni szándékszik, Coblenz mellett 75,000 emberekből álló seregnek gyakorlási mustráját tartani akar-ná, még eddig legalább tisztiképpen semmi határozás nem tétetett, és a' második armáda, melyről mondatott, hogy a' Ki-

rály annak mustráját akarná tartani, nem is a' Rénusi, hanem messze, a' régi Prussziai vidékeken fekszik.

B e l g i u m.

Meg lévén a' Spanyol Constisúció által határozatva, hogy Spanyol Országban a' Catholica Religió legyen a' Státus' Religiója, az idegen Országi emberek nem tudhatták, hogy folytathatnak-é ők ezen Országban ennekutánna holmi kereskedési foglalatosságokat, és hogy tartozkodhatnak-é ott. Erre nézve Oppenheim nevezetű két Izraéliták Brüsszelben, a' kik Spanyol Országban holmi töke pénzes társaik' számára fekvő jószágokat akartak vásárlani, kérdést tétettek a' Cortesek' Elöl-ülőjénél, 's illy választ vettek tőle: — „A' mi Constitúciónk nem tilalmazza az idegeneknek azt, hogy Spanyol Országban letelepedjenek 's jószágot vásároljanak, bár akár melly Vallást-tartók legyenek is, csakhogy magokat vallásaiknak 's külső gyakorlásától megtartóztassák, 's a' Catholica Religiót meg ne háborítsák.“

Nagy Britannia.

A' Londoni Ujságlevelék szerint ott egy Királyi Proklamáció hirdettetett-ki, melly által a' Királynak megkoronáztatása Julius' 19-dik napjára határozatott.

A' Londonból Junius' 6-dikán indult tudósítások szerint az alsó háznak Stuart-Wortley nevű tagja, azon móczióját, mellyet ő a' Laibachi Declarációra 's az ennek alkalmatosságával a' különböző-ből Európai Udvaroknál lévő Követtségekhez intézetett Circularékre nézve, ezen ház' elejébe terjeszteni szándékszik, Jun. 4-dikén estvérol, Junius' 13-dikára halasztotta. Ugyan azon napra van határozatva Hut-

schinsonnak is egy mőcziója, mellyet ő Európa' állapotjának megvizsgálására nézve akar ezen ház' elejébe terjeszteni. Buxton arról fog Jun. 14. dikén hasonló mőcziót terjeszteni ezen ház' elejébe, hogy a' Ministerek közöljék ezzel azon levelezéseiket, mellyeket ők ezen időig a' Napkeleti Indiai Társaság' Igazgatójival az Indiai aszszonyoknak azon szokásaikra nézve folytattak, a' kik magokat meghalt férjeiknek holt testeikkel azon egy fa-kazon cleyenen megégettetni szokták.

London belső városa közönsége tanácsa Jun. 2. dikán gyűlést tartott, a' melyben Broughannak és Denmannak (a' Királyné' két Prokurátorainak), a' nékik adatott Londoni polgári jusról szolló Diplomákat kezekhez szolgáltatva. A' város Orátora beszédet tartván, a' két nevezett Prokurátorról, Demostheneseknek és Cicéronnak nevezte őket. A' pompának vendégség vetett véget, melly a' Lord Májori háznál tartatott.

Ujabb Tudósítások.

Páris. — A' Párisi Studensek Junius' 8. dikán halotti pompát vagy ajtatosságot akartak a' S. Eustachius' templomában tartani az ő tanuló társoknak, Lallemandnak, ki a' tavaly Junius' 3. dikán folyt lármázások között ölettetett-meg, emlékezetére: hanem, midőn a' templom' ajtajához érkeztek, ott olly jelentést találtak az ajtóra fuggeszttetve, hogy a' Ceremonia a' Felsőség' parancsolatjából most nem fog véghez menni. Innét a' P. Lachaise nevű temetőhelyhez, a' hol Lallemand fekszik, sereglettek néhány ezer Studensek, de itt sem érheték-el czélzássokat, minthogy a' temetőt 250 Policziai katonák által találták

elfoglaltatva, kik nékik tudokra adták, hogy ma oda senki be nem fog bocsáttani. — A' Studensek ezt hallván csendesen elszéledtek — hanem a' Journal-de-Paris ezen egész Cerimoniát csak olly fogásnak nyilatkoztatja lenni, mellyet a' szüntelen dolgozó Nyughatatlankodók arra akartak használni, hogy ezen ifjú sereg ekképpen egy bizonyos ponton összszegyülekezvén, azután bizonyos plánumoknak végrehajtatassokra fordittassék, mellyekkel azoknak fejeik, kik szüntelen a' csendesség' megháborittatására törekednek, örökké tele vagynak; különben mire való is lett volna, a' mi nagyon szembetűdő, az, hogy a' külső városokban lakó kézművesek között is hivogató czédulák osztattak ki, mellyek által ezen halotti czerimoniára ezek is meghivattattak, kiknek sem állapotjukra sem foglalatosságukra nézve nincsen ezen tanuló ifjúsághoz semmi közők.

B é c s.

Császár és Király ő Felsőége az Ottonmannus Udvarnál lévő Cs. K. Internuntiusnak 's Meghatalmazott Ministernek Gróf Lutzow Rudolph Urnak, a' Státus eránt, 's kivált az utóbbi nehéz időkbéli véletlen történétek között mutatott szolgálatait tekintetbe vévén, őtet a' maga Valóságos Titkos Tanácsosává kinevezni kegyelmesen méltóztatott.

A' Francia Kir. Udvarnak Romában lévő Nagy Követjét Herczeg Blacast, 's a' Bécsi Fels. Cs. Udvarnál lévő Nagy Követet Marquis Caramant, a' Sz. István Királyi Rendszerű nagy keresztjével méltóztatott megtisztelni Császár és Király ő Felsőége.